

РЕШЕНИЕ

№ 2296

гр. София, 28.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 29.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **9063** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на МБН ТРАНС О., ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица] и електронен адрес: [електронна поща], представлявано от Н. Н. М., в качеството на управител, чрез адвокат Г. Т., съдебен адрес: [населено място], район К. село, бул. М., № 40, ет.5, ап.17, срещу Ревизионен акт № Р-22221417007635-091-001/14.08.2018 г., издаден от Е. М. С. - орган, възложил ревизията и Х. Н. А. - ръководител на ревизията, при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (ТД на НАП) – С., потвърден с Решение № 208/04.02.2019 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” - С. при Централно управление на Националната агенция за приходите /ДОДОП – С./.

С жалбата се оспорва РА в частта, потвърдена с решението на директора на ДОДОП - С., касаеща отказано право на данъчен кредит общо в размер на 57 399,27 лв., ведно с лихви в размер на 40 551.72 лева, по фактури, издадени от М. М.-2007 Е. с ЕИК[ЕИК], К.-ДХ Е. с ЕИК[ЕИК], А. ИНЖ Е. с ЕИК[ЕИК], АКТИВ ПРО Е. с ЕИК[ЕИК], С. ВЮ Е. с ЕИК[ЕИК], Л. Б. Е. с ЕИК[ЕИК], М. Е. с ЕИК[ЕИК], В. Е. с ЕИК[ЕИК], Н. Т. Е. с ЕИК[ЕИК], Б. СОФТ Е. с ЕИК[ЕИК], Ф. ТЕХ Е. с ЕИК[ЕИК], Д. С. БГ Е. с ЕИК[ЕИК], БМ Т. 2011 Е. с ЕИК[ЕИК] и И. Е. с ЕИК[ЕИК].

Оспорва се изводът на приходните органи за липса на реално извършени доставки по посочените в РД фактури, издадени от изброените лица. Твърди се, че той е в

противоречие със събраните в хода на ревизията доказателства и с духа на закона, както и при игнориране на обстоятелството, че процесните доставки на стоки и услуги са свързани с икономическата дейност на ревизираното лице и са използвани от него за осъществяване на последващи облагаеми доставки. На следващо място, се сочи, че констатациите и изводите на ревизиращите не се подкрепят от установените факти. Твърди се, че са представени необходимите документи за извършените сделки. Твърди се също, че е положена грижата на добър търговец по отношение на доставките, които са свързани с дейността на дружеството. Според жалбоподателя, дружеството не следва да търпи негативни последици от поведението на доставчиците, изразяващо се в непредставяне на всички изискани им документи. Счита, че констатациите за липса на кадрова обезпеченост на доставчиците са неотнормирани към предмета на доставките и правото му на данъчен кредит. Позовава се на практика на СЕС/СЕО, свързана с нарушения извършвани от издателите на фактурите и подчертава, че в РД не са посочени данни за данъчна измама. Според жалбоподателя фактите са интерпретирани „разнопосочно“ и не е извършена правилна и обективна преценка на събрания доказателствен материал, като приходните органи неправилно са прехвърлили последиците от поведението на трети лица на жалбоподателя. Твърди се, че приходните органи са се позовали единствено на резултатите от извършените насрещни проверки, за да стигнат до извод за нереалност на доставките. В подкрепа на обратния извод жалбоподателят твърди, че са представени множество писмени доказателства, вкл. счетоводни записвания, отразяващи извършените стопански операции и проследяване на стокооборота. Позовава се на практика на СЕС, съгласно която, за да откаже да признае право на данъчен кредит на получател по доставка, приходната администрация следва да изложи данни, които сочат за наличието на измама по смисъла на правото на ЕС. На следващо място, в жалбата се излагат доводи, че не е доказано твърдението на ревизиращите, че спорните доставки представляват относителна симулация и като такива са недействителни на основание чл. 26 от ЗЗД. Иска се отмяната на РА като незаконосъобразен и необоснован в оспорваната част, касаеща отказано право на данъчен кредит, като в частта относно лихви за просрочие, по фактурите, издадени от посочените по-горе доставчици. Жалбоподателят претендира направените по делото разноси, включително за адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Т., която поддържа жалбата.

Ответникът - директорът на ДОДОП – С., се представлява по делото от юрк. К., която оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Изразява искане същата да бъде отхвърлена по изложени в решението мотиви. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София град, Шестнадесети състав, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221417007635-020-001/07.11.2017 г., като е възложено извършването на ревизия на МБН ТРАНС О. за установяване на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчни периоди от 01.12.2011 г. до 30.09.2017 г. Заповедта е връчена на 08.11.2017 г., по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК. Считано от тази дата тече определеният тримесечен срок за

извършване на ревизията, който изтича на 08.02.2018г. По реда на чл. 113, ал. 3 от ДОПК срокът е продължен до 08.04.2018 г., в рамките на указания по чл. 114, ал. 2 от ДОПК, като за целта е издадена Заповед №Р- 22221417007635-020-002/05.02.2018 г. Всички заповеди са подписани от Е. М. С., на длъжност началник сектор при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221417007635-092-001/19.06.2018 г., срещу който не е подадено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с РА№Р-22221417007635-091-001/14.08.2018 г., издаден от Е. М. С., на длъжност началник сектор при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и Х. Н. А., на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията.

РА е връчен на ревизираното лице по електронен път на 15.08.2018 г.

Същият е оспорен по административен ред пред директора на ДОДОП – С. на основание чл. 152 от ДОПК с жалба вх. № 53-03-2100/27.08.2018 г. по регистъра на ТД на НАП С..

На основание чл. 156, ал. 7 от ДОПК, срокът за произнасяне по жалбата е продължен по взаимно писмено съгласие между жалбоподателя и директора на дирекция ОДОП С. за срок до 02.02.2019 г., което е неприсъствен ден – събота. Във връзка с жалбата е постановено решение № 208/04.02.2019 г. на директора на дирекция ОДОП С., с което Ревизионен акт РА №Р-22221417007635-091-001/14.08.2018 г., издаден от Е. М. С., на длъжност началник сектор при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и Х. Н. А., на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията е потвърден в оспорената част. Решението е издадено в срока по чл. 155, ал.1 от ДОПК, удължен по реда на чл. 156, ал. 7 от ДОПК и от компетентен орган, при условията на заместване, за което е представена заповед № ЗЦУ-ОПР-42/19.12.2017 г. на изпълнителния директор на НАП. Решението е връчено по електронен път на 06.02.2019 г.

В потвърдената част РА е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № 53-04-216/19.02.2019 г., подадена чрез директора на ДОДОП – С. до АССГ. Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК от лице с право и интерес от оспорване – адресат на утежняващ административен акт, който подлежи на съдебен контрол, и след изчерпване на административния ред за оспорване по чл. 152 и сл. от ДОПК като абсолютна положителна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата по аргумент от чл. 156, ал. 2 от ДОПК. С оглед на това съдът намира жалбата за процесуално допустима, поради което следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

По компетентността на органа, издал РА:

Съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК в редакцията към момента на възлагане ревизията – ДВ бр. 82 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г., той се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията. В настоящия случай РА е издаден от Е. М. С., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., в качеството на орган, възложил ревизията, овластена със Заповед № РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП - С., и Х. Н. А., на длъжност

главен инспектор по приходите в ТД на НАП - С. – в качеството ѝ на ръководител на ревизията съгласно ЗВР, издадени от възложителя на ревизията. РА, РД и ЗВР са подписани с квалифициран електронен подпис съгласно Закона за електронния документ и електронния подпис /сега Закон за електронния документ и електронните удостоверителни услуги/, като за валидното им подписване от органите по приходите са представени писмени доказателства, приобщени към делото, които не са оспорени. С оглед на това съдът намира РА за издаден от компетентни органи, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК и Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. по тълк. д. № 10/2016 г. на ОС на съдиите от I и II отделение на ВАС.

РА е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Между страните не се спори, че през ревизираните периоди МБН ТРАНС О. извършва спедиторска и транспортна дейност със собствени и наети превозни средства. Ползва обект под наем в [населено място], [улица]. В дружеството са назначени на трудов договор 22 лица.

С цел изясняване факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на жалбоподателя, в хода на ревизията са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА, по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК. На основание чл. 37, ал. 3 от ДОПК, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения, а на основание чл. 45 от ДОПК - в хода на ревизия са извършени насрещни проверки на спорните доставчици. Резултатите от проверките са документирани с протоколи за извършени насрещни проверки. Направени са справки за относими за доставчиците данни в информационната база данни на НАП - регистрирани трудови договори, подавани уведомления по чл. 73 от Закона за данък върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ и др.

Установени са следните фактически и правни основания за корекции на размера на упражненото от ревизираното лице право на приспадане на данъчен кредит:

Относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от фактурите от А. ИНЖ Е., АКТИВ ПРО Е., С. ВЮ Е. и Л. Б. Е.:

От МБН ТРАНС О. е ползвано право на приспадане на данъчен кредит по фактурите от тези доставчици по периоди и размер, както следва:

през м. 04.2012 г. и м. 05.2012 г. в размер на 2 950,00 лв. по две фактури, издадени от А. ИНЖ Е.;

през м. 01.2012 г., м. 02.2012 г., м. 03.2012 г. и м. 04.2012 г. - 9 766,00 лв. по осем фактури, издадени от АКТИВ ПРО Е.;

през м. 05.2013 г. и м. 09.2013 г. - 1 990,00 лв. по две фактури, издадени от Л. Б. Е..

- през м. 07.2013 г. и м. 09.2013 г. - 4 040,00 лв. по две фактури, издадени от С. ВЮ Е..

Във фактурите от А. ИНЖ Е. е вписан предмет на доставките: „маркетинг-набиране информация за фирми извършващи транспортна дейност“ и „консултантска услуга“.

В три от фактурите от АКТИВ ПРО Е. е вписан предмет на доставките „консултантски услуги“, в една - „консултантски и счетоводни услуги“, а в останалите

фактури от този доставчик е посочен предмет на доставките „възнаграждение за намерени клиенти“, „възнаграждение по услуги за набиране на клиенти“ и „възнаграждение за намерени клиенти“.

Фактурите от С. ВЮ Е. са с предмет на доставките „комисионна за намерени клиенти“.

Фактурите от Л. Б. Е. са с предмет на доставката „възнаграждение за намерени клиенти“.

А. ИНЖ Е., АКТИВ ПРО Е., С. ВЮ Е. и Л. Б. Е. са представили по електронен път заверени копия от документи.

Доставчиците и ревизираното лице са представили копия от фактурите, заедно с договори, доказателства за плащане и писмени обяснения.

Към фактурите, издадени от АКТИВ ПРО Е., С. ВЮ Е. и Л. Б. Е. с предмет „възнаграждение за намерени клиенти“, „възнаграждение по услуги за набиране на клиенти“ и „възнаграждение за намерени клиенти“ са приложени договори. С тези договори МБН ТРАНС О. възлага на АКТИВ ПРО Е., С. ВЮ Е. и Л. Б. Е. намиране на клиенти във връзка с неговата дейност. Според чл. 2.2. от тези договори възнаграждението се определя: „в размер на 10% от осигурените договори и клиенти, независимо от сроковете по изпълнение на търговските договори на Възложителя“.

Към фактурите, издадени от А. ИНЖ Е. с предмет „маркетинг - набиране на информация за фирми, извършващи транспортна дейност“ и „консултантски услуги“, са приложени два договора. Със същите МБН ТРАНС О. възлага на А. ИНЖ Е. оказване на съдействие при маркетинг - набиране на информация за фирми, извършващи транспортна дейност.

Към фактурите от АКТИВ ПРО Е. с предмет „консултантски услуги“, са приложени три договора с предмет „организация и провеждане на практически семинар/обучение на служителите на възложителя на тема „Бизнес и маркетингови стратегии, свързани с проучване, разработване на пазара и намиране на нови клиенти“. Посочено е място на провеждане - при МБН ТРАНС О. в [населено място], [улица].

Към фактурата от АКТИВ ПРО Е., с предмет „данъчни и финансови консултации“ е приложен договор, с който ревизираното лице възлага на АКТИВ ПРО Е. да извършва текущо данъчни и финансови консултации.

Както ревизираното лице, така и доставчиците: А. ИНЖ Е., АКТИВ ПРО Е., С. ВЮ Е. и Л. Б. Е. не са представили доказателства, удостоверяващи приемането на възложените с договорите дейности. Не са представени приемо-предавателни, констативни протоколи или други документи, удостоверяващи предаването на възложителя на резултатите от изпълнението.

По отношение на фактурираните от С. ВЮ Е. и Л. Б. Е. доставки - „намиране на клиенти“, в хода на ревизията не се представят никакви конкретни данни за намерени клиенти. В писмени обяснения с вх. №Д. 263/20.02.2018 г. управителят на ревизираното лице - Н. М., сочи общи данни за намерени клиенти единствено от АКТИВ ПРО Е.. В таблица се изброяват клиенти на МБН ТРАНС О., като се твърди, че същите са намерени чрез АКТИВ ПРО Е. в периода от м. 11.2011 до 31.12.2012 г. В таблицата са изброени следните дружества: P. S. Z OGRANICZONA ODPOWIEDZIALNOSCIA - PL8132929228; JAS-FBG S. A. -PL6330003565; R. T. G. - DE811177889; E. - T. CH АД - BG109003034; M. 87 O. - BG131152110; M. EJ E. - BG130638700; ТРАНС П. БЛС ДОО - МК4019010503130; ФКН ДООЕЛ - Фабрика за кабели Н.“ - МК 4030008025372; X. Д.О.О.Е.Л. К. - МК 4017002142621. В писмените

обяснения на ревизираното лице се сочи, че по договор от 01.06.2011 г, подновен на 15.01.2012 г., е осъществена сделка между МБН ТРАНС О. и R. T. G. - чрез сключване договор за поръчка на 21 ноември 2011 г. 2011- 60 хил. евро на две вноски по фактури, № 207/07.03.2012 г. и № 229/15.03.2012, платени по банков път. Ф-ра №258/27.03.2012 и ф-ра №291/12.04.2012 са калкулирани на база оборот от сделки, осъществени с посочените по-горе намерени клиенти от АКТИВ ПРО Е. по предоставени от МБН ТРАНС О. данни. Фактурите, които АКТИВ ПРО Е. е издало на МБН ТРАНС О. за намиране на клиенти са №207/07.03.2012 г., №229/15.03.2012 г., №291/12.04.2012 г. и №258/27.03.2012 г.

В писмените обяснения на С. ВЮ Е. се твърди, че доставките са извършени от физическите лица Б. А., А. В. и А. А.. Ревизиращите са констатирани, че Б. А. е назначена в С. ВЮ Е. на длъжност „отчетник“. В С. ВЮ Е. на трудов договор, на длъжност „работник строителство“ е било назначено лицето А. А. А., а лице с имена А. В. не фигурира сред лицата с деклариранни трудови договори.

В писмените обяснения на Л. Б. Е. се твърди, че доставките са извършени от назначени на трудов договор в дружеството лица - В. А. В., Т. А. М. и Т. М. Д., и са отчитани на управителя на МБН ТРАНС О. на 21.05.2012 г. и на 29.05.2012 г. в [населено място]. При проверка в информационната система на НАП е установено, че лицата са назначени в Л. Б. Е. на трудови договори, на длъжности съответно: „оператор копирна техника“, „технически изпълнител“ и „служител рекламна агенция“.

В писмените обяснения на АКТИВ ПРО Е. се сочи, че доставките са извършени от управителя на дружеството.

Ревизиращият екип е приел, че липсват основания за издаването и на фактурите от АКТИВ ПРО Е. с предмет „консултантски услуги“. Съгласно приложените към тези фактури договори АКТИВ ПРО Е. е следвало да организира провеждане на практически семинар/обучение на служителите на МБН ТРАНС О. на тема „Бизнес и маркетингови стратегии, свързани с проучване, разработване на пазара и намиране на нови клиенти“. Не са представени доказателства за организирано обучение на служители на МБН ТРАНС О.. Ревизираното лице не е представило данни за това кога е проведено обучението, кои негови служители са обучавани, за необходимостта от подобно обучение, както и за резултатите от него.

Позовавайки се на липсата на доказателства за квалификацията на П. Ц., ревизиращите са оспорили и реалността на фактурата, издадена от АКТИВ ПРО Е. на ревизираното лице с предмет „консултантски и счетоводни услуги“. Подчертали са, че липсват каквито и да е доказателства за получени „консултантски и счетоводни услуги“ от АКТИВ ПРО Е.. Разгледали са и представения договор от 07.01.2011 г. между МБН ТРАНС О. /възложител/ и АКТИВ ПРО Е. /изпълнител/ за извършване на текущи счетоводни, данъчни и финансови консултации в периода от 01.01.2011 г. до 31.12.2011 г. Подчертали са, че договорът е с дата 07.01.2011 г., а по данни от Търговския регистър на Агенция по вписванията АКТИВ ПРО Е. е създадено въз основа на учредителен акт от 13.04.2011 г., като вписването в регистъра е извършено на 27.04.2011 г. Договорът за управление, сключен с П. С. Ц. с ЕГН [ЕГН], също е от 13.04.2011 г. Органите по приходи са изтъкнали, че тези факти правят хронологично невъзможно сключване на договор от П. Ц., в качеството

и на собственик, представител и управляващ АКТИВ ПРО Е. на 07.01.2011 г., в момент, в който дружеството не съществува.

Ревизиращите са констатирани подобно несъответствие и по отношение на договора, който ревизираното лице твърди, че е сключило с другия спорен доставчик - Л. Б. Е.. Договорът между МБН ТРАНС О. (възложител) и Л. Б. Е. (изпълнител) е от 01.02.2011 г. По данни от Търговския регистър на Агенция по вписванията Л. Б. Е. е създадено въз основа на учредителен акт от 08.02.2012 г., като вписването в регистъра е извършено на 16.02.2011г. При тези факти е хронологично невъзможно сключване на договор с Л. Б. Е. на 01.01.2011 г., след като към тази дата дружеството не съществувало.

Съгласно договорите, приложени към фактурите от А. ИНЖ Е., това дружество е следвало да оказва съдействие на ревизираното лице при маркетинг набиране на информация за дружества, извършващи транспортна дейност. Тук ревизиращите също са подчертали, че липсват данни за каквото и да е изпълнение. Нито А. ИНЖ Е., нито ревизираното лице се ангажират с посочване на конкретен резултат от изпълнението на тези договори.

В писмената декларация, представена от А. ИНЖ Е. се твърди, че услугите са извършени от лица, назначени в дружеството на трудов договор: А. Г. А., Л. А. П. и Г. Н. Н.. Ревизиращите са констатирани, че така посочените лица са били назначени на длъжности „работник строителство“.

По отношение на А. ИНЖ Е. управителят на МБН ТРАНС О. е заявил, че дружеството е извършвало консултантски услуги по договор, като е имало за цел да следи пазара на транспортни услуги, да предоставя информация относно цени на транспорти както на български фирми, така и международни. Начинът на предоставяне на тази информация е по имейли, телефон и т. н. Относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от М. Е.:

През данъчни периоди м. 12.2012 г, м. 01.2013 г., м. 04.2013 г., м. 06.2013 г., м. 07.2013 г., м. 01.2014 г., м. 06.2014 г. и м. 07.2014 г. МБН ТРАНС О. е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 13 716,67 лв. по десет фактури, издадени от М. Е.. Фактурите са с предмет на доставката „комисионна за намерени клиенти“ /пет броя/, „СМР“, „СМР по спецификация“, „ремонт и диагностика на дизелов двигател СА 5508 РК“, „ремонт полуремарке с номер С 2636 ЕН /дискове накладки, амортизьори - 4 бр./, „преобядисване на Бус с номер СА 5212 АТ“.

Към фактурите с предмет „комисионна за намерени клиенти“ са представени пет договора /от 01.02.2012 г, от 01.11.2012 г., от 05.02.2013 г. и от 05.02.2014 г./ с предмет: оказване на съдействие на възложителя при намиране на клиенти във връзка с неговата основна дейност. Според чл. 2.2. от договора, възнаграждението се определя „в размер на 10% от осигурените договори и клиенти, независимо от сроковете по изпълнение на търговските договори на Възложителя“. Заплащането се извършва по банков път или в брой, при издаване на фактура от изпълнителя.

В представените писмени обяснения вх. № Д. 263/20.02.2018 г., подписани от Н. М. - управител на ревизираното лице, е посочено, че за периода от 2012 до 2013 г. МБН ТРАНС О. има сключени договори с М. Е. за намиране на клиенти срещу възнаграждение, изчислено на базата на оборота на осъществените

сделки между МБН ТРАНС О. и предоставените от М. Е. клиенти. По предоставена периодично информация от страна на МБН ТРАНС О. са отчетени обороти и съставени протоколи, на базата на които са калкулирани възнагражденията, посочени в клаузите на съответните договори. Получени са фактури, платени в брой.

В констативната част на РД са описани три протокола за намерени клиенти, представени от ревизираното лице:

Протокол от 03.12.2012 г. към договор от 01.02.2012 г. по фактура 66/03.12.2012 г. В документа са посочени клиенти Д. И. О. и МИС Д. О..

Протокол от 20.12.2012 г. към договор от 05.12.2013 г. и договор от 05.02.2014 г. по фактура № 693/03.12.2014 г. и № 804/17.07.2014 г. В документа са посочени 6 броя клиенти.

Протокол от 23.12.2012 г. към договор от 01.11.2012 г. и договор от 05.02.2013г. по фактура № 163/22.11.2013 г. и 338/26.04.2014 г. В документа са посочени 6 броя клиенти.

Ревизиращите са изтъкнали, че тези протоколи не са представени от доставчика при насрещната проверка.

В писмените обяснения от М. Е. се твърди, че всички доставки към ревизираното лице са извършени със собствен кадрови потенциал - чрез назначените на трудови договори лица, като не са използвани подизпълнители. При проверка в информационната система на НАП ревизиращите са констатирани, че М. Е. е подало уведомления по чл. 62 от КТ за лица, назначени на трудови договори на длъжност „работник строителство“, „техник строителство и архитектура“, „снабдител“ и „технически сътрудник“.

В трите фактури, които М. Е. е издало на ревизираното лице за ремонт и пребоядисване на МПС са посочени регистрационни номера на превозни средства, собственост на ревизираното лице. Според писмените обяснения на ревизираното лице фактурите са представени в счетоводството от Д. И. Г., назначен по трудов договор в МБН ТРАНС О. на длъжност „шофьор“, на който е възложено управлението и стопанисването на превозните средства. Заявява се, че съответният шофьор, след извършване на подобни дейности, се отчита с фактура. Към фактурите не са приложени приемо-предавателни протоколи и други документи, удостоверяващи приемане на резултата от извършеното. Не са представени данни за мястото на извършване на доставките. Ревизираното лице и доставчикът не са заявили за чия сметка са материалите. Не са представени документи за закупени резервни части, бои и др.

През 2013 г. и 2014 г. М. Е. е изпълнител по договори за извършване на ремонтни дейности на офис помещения на МБН ТРАНС Е. на адрес: [населено място] [улица]. Услугите са калкулирани на крайна стойност от вложени материали труд и използван инструментариум. Издадените документи са представени.

Относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит по фактурите от В. Е.:

През данъчни периоди м. 12.2012 г., м. 01.2012 г. и м. 04. 2012 г. МБН ТРАНС О. е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 940,00 лв. по три фактури, издадени от В. Е.. Фактурите са с предмет на доставката „годишно счетоводно приключване“, „рекламна услуга“ и „консултантска

услуга“.

Към фактурите с предмет „годишно счетоводно приключване“ и „консултантска услуга“ са приложени договори от 03.01.2012 г. и 07.01.2012 г., с които МБН ТРАНС О. възлага на В. Е. да извърши счетоводно приключване за 2012 г. и текущи счетоводни, данъчни и финансови консултации в периода от 01.01.2013 г. до 31.12.2013 г.

Договорът от 07.01.2013 г. е с определена цена за текущи счетоводни, данъчни и финансови консултации за периода 01.01.2013 г. - 31.12.2013 г., като е определена цена 5 300,00 лв. без ДДС. Ревизиращите са отбелязали, че във връзка с този договор е издадена е фактура №0... 320/11.04.2013 г., преди приключване на финансовата година и за цялата стойност, определена в договора.

Не са представени приемо-предавателни протоколи за приети и предадени първични счетоводни документи на В. Е..

При проверка в информационната система на НАП ревизиращите са констатирани, че В. Е. е подало уведомления по чл. 62 от КТ за назначени на трудови договори лица на длъжности: „оперативен счетоводител“, „отчетник водещ документи за оценки“ и „оператор копирна техника“.

Независимо от факта, че В. Е. е разполагало с лица, назначени на длъжност „оперативен счетоводител“, ревизиращите са приели, че това дружество не е извършило доставки по „годишно счетоводно приключване за 2012 г.“ и „данъчни и финансови консултации за 2013 г.“ В подкрепа на този извод са посочили, че публикуваният финансов отчет на МБН ТРАНС О. е изготвен от лицето В. И. П. и носи нейният подпис. В. И. П. не е свързана по никакъв начин с В. Е.. В писмените обяснения на управителя на МБН ТРАНС О., представени в хода на ревизията с вх. №Д. 263/20.02.2018 г. изрично се заявява, че В. И. П. е водила счетоводството на дружеството в периода 2010 - 31.03.2013 г. Също така, МБН ТРАНС О. е сключило и трудов договор №017/16.07.2012 г. с лицето Ц. Д. К., на длъжност „главен счетоводител“. При така посочените данни, след като МБН ТРАНС О. притежава необходимият кадрови потенциал със съответната квалификация, от органите по приходи е прието, че липсва логично обяснение за възлагане на счетоводни дейности на трето лице - В. Е..

Към фактурата от В. Е. с предмет „рекламна услуга“ е представен договор за изработка от 27.12.2012 г. - за изработка и дизайн на 5 000 бр. флаери по проект и с материали на изпълнителя, като е определена и цена - 4 900,00 лв. без ДДС.

От страна на ревизираното дружество е представен приемо-предавателен протокол за приети 5 000 бр. флаери от Л. А., представител на В. Е.. Ревизиращите са подчертали, че липсват доказателства, от които да се следва, че В. Е. е изработило 5 000 бр. флаери за ревизираното лице. За да обосноват този извод, органите по приходи са се позовали на чл. 1.2 от договора от 27.12.2012 г., съгласно който изработката на флаерите е по проект и с материали на изпълнителя. Посочили са, че при насрещната проверка от В. Е. не са представени доказателства за наличие на техника (собствена или наета), с която да бъдат извършени изработка, предпечатна подготовка и печат на рекламни флаери. Не са представени фактури за

закупени материали, свързани с изработката и отпечатването.

Относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от Б. СОФТ Е.:

През данъчни периоди м. 05.2013 г. и м. 09.2013 г. МБН ТРАНС О. е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 214,00 лв. по две фактури, издадени от Б. СОФТ Е., с предмет на доставката: „дизайн, предпечат и печат на рекламни материали“ и „канцеларски материали“.

Представен е договор от 27.04.2013 г. с предмет изработка и дизайн на 7 000 бр. флаери по проект и с материали на изпълнителя. Уговорена е цена на услугата 9 970,00лв. без ДДС.

Ревизираното лице е представило приемо-предавателен протокол от 27.05.2013 г. за предаване на 7 000 бр. флаери.

В писмените обяснения на Б. СОФТ Е. се твърди, че доставката е извършена от управителя, а цената е формирана на база действащите цени през 2013 г. Като доказателство за предходни доставки са представени две фактури, издадени от С. 92 Е. с ЕИК[ЕИК] с получател Б. СОФТ Е. с предмет на доставките хартия, химикали, тонер, телбод, джобове А4, тиксо, чаша за химикали.

В писмените обяснения на ревизираното лице, представени с вх. №Д. 263/20.02.2018 г. се заявява, че в цената на доставката е включено дизайн, предпечатна подготовка, материали и отпечатване. Твърди се, че стоките са доставени на място в офиса на МБН ТРАНС О. с протокол на 27.05.2013 г. Това твърдение на ревизираното лице не се подкрепя от обясненията на доставчика, дадени при насрещната проверка. В писмените обяснения на Б. СОФТ Е. изрично се заявява, че за доставките не е използван транспорт.

Във фактура №227/24.09.2013 г. е вписан предмет на доставката „канцеларски материали и консумативи“, без да се сочат данни за вида и количество на канцеларските материали и единични цени. Към фактурата не е приложен опис, липсват и достатъчно данни за индивидуализиране на предмета на доставката - вид и количеството на стоките.

Относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от Н. Т. Е.:

През данъчни периоди м. 03.2017 г., м. 04.2017 г. и м. 05.2017 г. МБН ТРАНС О. е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 3 600,00 лв. по три фактури, издадени от Н. Т. Е.. Фактурите са с предмет на доставката „рекламна услуга“.

Към тези фактури са представени три договора с различни дати, съответно: 25.01.2017 г., 25.02.2017 г. и 25.04.2017 г. между МБН ТРАНС О. (възложител) и Н. Т. Е. (изпълнител). Договорите са с предмет „наем на вишка и монтаж на двустранен билборд“.

Не са представени приемо-предавателни протоколи или каквито и да е други документи, удостоверяващи изпълнението на предмета на договорите. Липсват данни и доказателства за местонахождението на вишките и билбордовете, данни за изработка, монтаж и предаване на рекламни материали (платна) монтирани върху билборда и др.

В писмените обяснения на Н. Т. Е. се твърди, че съоръжението е предоставено от В. ТЕХ Е. с ЕИК[ЕИК]. Като доказателство се представя ф-ра

№[ЕГН]/28.02.2017 г., издадена от В. ТЕХ Е. и с получател БРОКЕР КОНСУЛТ И. О. с ЕИК[ЕИК], с предмет на доставката наем на вишка и билборд.

Относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от БМ Т. 2011 Е.:

През данъчни периоди м. 01.2012 г. и м. 05.2012 г. МБН ТРАНС О. е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 4 424,00 лв. по три фактури, издадени от БМ Т. 2011 Е.. Във фактурите, за предмет на доставката е записано: „по договор“.

Към фактурите са приложени договори от 29.12.2011 г., 25.04.2012 г. и 10.05.2012г., подписани между МБН ТРАНС О. (възложител) и БМ Т. 2011 Е. (изпълнител). Договорите са с предмет: „дизайн и изработка на 5000 бр. цветни картонени табели и облепяне на витрини с фолио, дизайн и изработка на 3 000 бр. цветни картонени табели и облепяне на витрини с фолио и дизайн и изработка на 4000 бр. флаери.

При проверка в информационната система на НАП е установено, че БМ Т. 2011 Е. е подавало уведомления по чл. 62 от КТ за лица, назначени на трудови договори на длъжности: „технически ръководител строителство“, „общ работник строителство“ и „работник строителство“ - длъжности, несъвместими с предмета на доставките по спорните фактури. Не са установени данни за дълготрайни материални активи, които да послужат за изработване на посочените в договорите рекламни материали.

Ревизираното лице е представило копия от фактурите и приемо - предавателни протоколи.

Относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от Ф. ТЕХ Е. и Д. С. БГ Е.:

През данъчен период м. 01.2014 г. МБН ТРАНС О. е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 900,00 лв. по две фактури, издадени от Ф. ТЕХ Е.. Фактурите са с предмет на доставката „ремонт на ремарке с номер С2636ЕМ“ и „ремонт на И. с номер СА5508РК“.

През данъчен период м. 12.2011 г. МБН ТРАНС О. е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 990,00 лв. по една фактура, издадена от Д. С. БГ Е.. Във фактурата, за предмет на доставката са описани различни видове авточасти и смазочни материали.

Искането за представяне на документи, адресирано до Д. С. БГ Е. е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Доставчикът не е представил документи и писмени обяснения.

Другият доставчик Ф. ТЕХ Е. е представил общи и неконкретни твърдения относно доставките към ревизираното лице. В писмените обяснения на управителя на Ф. ТЕХ Е. - Р. Р. се твърди, че доставките са извършени от назначени в дружеството на трудови договори лица на длъжности „работник строителство“ и „технически сътрудник“. Като доказателство за квалификацията на наетия персонал представя дипломи за средно образование на лицата, за специалности: „технология на машиностроенето - топла обработка“ и „климатична, вентилационна и отоплителна техника“. Не са представени доказателства за техническа обезпеченост за извършване на доставките - техника и инструменти. Не се сочи къде са извършвани фактурираните ремонтни работи. Не са представени доказателства за

материална обезпеченост на доставките - липсват данни за закупени материали и др.

Ревизираното лице е дало обяснения по отношение на доставките от Ф. ТЕХ Е. и Д. С. БГ Е.. Твърди, че тези дружества са ремонтирали притежаваните от него превозни средства. Заявява, че фактурите за ремонт са представени в счетоводството от шофьора на превозното средство, на когото е възложено организирането на цялостното обслужване и поддръжка на превозното средство.

Относно фактурите, издадени от М. М.-2007 Е. и К.-ДХ Е.:

През м. 07.2015 г. МБН ТРАНС О. е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 000,00 лв. по една фактура от М. М.-2007 Е.. Фактурата е с предмет на доставката „рекламни материали и брендиране на полуремарке“, без посочени количествени измерители и единични цени, а само стойност.

През м. 07.2015 г. и м. 08.2015 г. МБН ТРАНС О. е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 282,60 лв. по три фактури, издадени от К.-ДХ Е.. Фактурите са с предмет на доставките „автокозметика за автомивка“, „гуми за влекач“ и брезент за полуремарке“.

На М. М.-2007 Е. и К.-Д Е. са връчени искания за представяне на документи. В отговор на исканията, двете дружества са представили писмени обяснения, с които са заявили, че не са издавали фактури към МБН ТРАНС О..

Относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от И. Е.:

През данъчни периоди м. 06.2012 г., м. 07.2012 г. и м. 08.2012 г. ревизираното лице е упражнило правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 5 586,00 по три фактури от И. Е.. Във фактурите е вписан предмет на доставката „по договор“.

Искането за представяне на документи, адресирано до И. Е. е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, И. Е. не е представило документи и доказателства за реалността на доставките по издадените на ревизираното лице фактури.

От страна на ревизираното лице са представени фактурите, заедно с договори и писмени обяснения.

Представени са три договора за доставка и монтаж на офис мебели от 01.06.2012 г., от 10.07.2012 г. и от 01.08.2012 г., подписани между МБН ТРАНС О. /възложител/ и И. Е. /изпълнител/. Договорите са с предмет доставка и монтаж на мебели по предварителна заявка от възложителя. В чл. 2.2 на договорите е посочена цената на доставката, като е уточнено, че плащането се извършва след издаване на фактура и двустранно подписан приемо-предавателен протокол.

Към договорите са приложени заявки с описани различни видове мебели: бюра, маса, офис столове и шкафчета, етажерки и столове.

Ревизираното лице не е представило приемо-предавателен протокол и други доказателства, с които да удостовери, че доставчикът му е изпълнил договорните отношения и е доставил описаните в заявките мебели.

В резултат от констатираното в ревизионното производство, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 9 и чл. 6 от ЗДДС, не е признато правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от М. М.-2007 Е., К.-ДХ Е., А. ИНЖ Е., АКТИВ ПРО Е., С. ВЮ Е., Л. Б. Е., М. Е.,

В. Е., Н. Т. Е., Б. СОФТ Е., Ф. ТЕХ Е., Д. С. БГ Е., БМ Т. 2011 Е. и И. Е..

По делото са приобщени събраните в хода на ревизията материали, събрани са писмени доказателства и е назначена съдебно-счетоводна експертиза /ССЕ/, в резултат на което се установява следното:

Всички процесни фактури, издадени на жалбоподателя от дружествата доставчици - М. М. 2007, ЕИК[ЕИК]; К. ДХ Е., ЕИК[ЕИК]; А. Инж Е., ЕИК[ЕИК]; Актив Про Е., ЕИК[ЕИК]; С. Вю Е., ЕИК[ЕИК]; Л. билд“ Е., ЕИК[ЕИК]; М. Е., ЕИК[ЕИК]; В. Е., ЕИК[ЕИК]; Н. трейд Е., ЕИК[ЕИК]; Б. Софт Е., ЕИК[ЕИК]; Ф. Тех Е., ЕИК[ЕИК]; Д. С. Бг Е., ЕИК[ЕИК]; БМ Т. Е., ЕИК[ЕИК] и И. Е., ЕИК[ЕИК], са издадени във време, когато доставчиците са били регистрирани по ЗДДС. След детайлен преглед на всички процесни фактури вещото лице установява, че същите съдържат реквизитите, изискуеми съгласно чл.114, ал.1 от ЗДДС.

М. М. 2007,[ЕИК] декларира, че не е издавал процесната фактура, поради което експертизата не може да направи положителен извод, че този доставчик е включил процесната фактура в дневниците за продажби и подадените СД по ЗДДС.

К. ДХ Е., ЕИК[ЕИК] също декларира, че не е издавал процесните фактури, поради което експертизата не може да направи положителен извод, че този доставчик е включил процесните фактури в дневниците за продажби и подадените СД по ЗДДС.

Издадените от А. Инж Е., ЕИК[ЕИК]; Актив Про Е., ЕИК[ЕИК]; С. Вю Е., ЕИК[ЕИК]; Л. билд Е., ЕИК[ЕИК]; М. Е., ЕИК[ЕИК]; В. Е., ЕИК[ЕИК]; Н. трейд Е., ЕИК[ЕИК]; Б. Софт Е., ЕИК[ЕИК]; Ф. Тех Е., ЕИК[ЕИК]; Д. С. Бг Е., ЕИК[ЕИК]; БМ Т. Е., ЕИК[ЕИК] и И. Е., ЕИК[ЕИК] фактури са отразени в дневниците за продажби и подадените СД по ЗДДС от тези доставчици. При проверката на счетоводните регистри е установено, че всички фактури, издадени от посочените доставчици са осчетоводени по счетоводни сметки, както следва: 601 „Разходи за материали“; 602 „Разходи за външни услуги“ и 401 „Доставчици“. Счетоводните записвания са извършени на основание първичните счетоводни документи - фактури, които са издадени от процесните доставчици на жалбоподателя. Предвид характера на доставките са взети счетоводни операции по съответните счетоводни сметки от група 60 „Разходи по икономически елементи“, съобразно вида на съответния разход. От анализа по счетоводното отразяване на доставките при жалбоподателя е направен извод, че счетоводните записвания отразяват вярно стопанските операции. Всички процесни фактури са платени от жалбоподателя на неговите доставчици. От вещото лице е извършен преглед на приложените по делото счетоводни документи, както и на място в счетоводството на жалбоподателя където са представени: Хронологични регистри на счетоводна сметка 401 „Доставчици“, аналитично за всеки от процесните доставчици и Оборотни ведомости на жалбоподателя за периодите: 2012г.; 2013г.; 2014г.; 2015г.; 2016г. и за периода от 01.01.2017г. до 30.09.2017. От анализа на счетоводните регистри се установява, че е налице спазване на принципите в Закона за счетоводството и счетоводството на жалбоподателя по отношение на процесните фактури е водено редовно.

Съгласно установената по делото фактическа обстановка, МБН Транс О. е регистрирано по ЗДДС лице, което е организирано и водило текущо

счетоводно отчитане в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството, счетоводните стандарти и утвърден индивидуален сметкоплан. Формата на счетоводството осигурява синхронизирано, хронологично и систематично счетоводно отчитане.

Аргументите по отношение на всяка една от процесните фактури, по която е отказан данъчен кредит са аналогични. Като законово основание са посочени нормите на чл.68, ал.1, т.1 от ЗДДС и чл.69, ал.1, т.1, от ЗДДС във вр. чл.6/9 от ЗДДС, а като фактическо основание-резултатите от извършените насрещни проверки на цитираните по- горе дружества.

Съдът приема за неоснователна жалбата, в частта ѝ относно отказано право на данъчен кредит по фактурите, издадени от М. Медия-2007 Е. за данъчен период м. 07.2015 г., в размер на 1000,00 лв и по фактури, издадени от К. – ДХ Е. за данъчни периоди м.07.2015 г. и м. 08.2015 г., общо в размер на 2 282,60 лв.

Видно от извършените в хода на ревизията проверки, доставчиците отричат да са издавали фактури с получател МБН Транс О., като и да са извършвали доставки към дружеството. Вещото лице също не е установило наличие на издадени фактури и данни за осъществени доставки. Доказателства в този смисъл не се представят и от жалбоподателя, поради което съдът приема, че не са изпълнени изискванията на чл. 71 от ЗДДС за упражняване право на данъчен кредит.

По отношение на фактурите, издадени от А. Инж Е., Актив Про Е., С. Вю Е., Л. билд Е., М. Е., В. Е., Н. трейд Е., Б. Софт Е., Ф. Тех Е., Д. С. Бг Е., БМ Т. Е., и И. Е., от събраните по делото доказателства и от заключението на приетата съдебна експертиза, разгледани по единично и в тяхната съвкупност, безспорно се установява, че:

- процесните доставки са облагаеми към датата на възникване на данъчното събитие.
- страните - доставчик и получател са лица, регистрирани по ЗДДС към момента на възникване на данъчното събитие и към датата на издаване на процесните фактури.
- фактурите са издадени в срок и отговарят на изискванията на ЗДДС, действат към момента на тяхното издаване и Закона за счетоводството.
- процесните фактури са включени в дневниците за продажби, а резултатът е отразен в справките-декларации и протоколите за приемане на данни на магнитен носител за процесните данъчни периоди на съответните доставчици и по отношение на тези фактури са спазени изискванията на чл.86 от ЗДДС и същите са придружени с допълнителни доказателства.
- доставките по процесните фактури, по които е отказан данъчен кредит са вложени в икономическата дейност на ревизираното лице.
- налице е кадрова обезпеченост при доставчиците и е осъществено разплащане по фактурите.

При анализ на правните норми, регулиращи правото на данъчен кредит, следва изводът, че правото на приспадане на данъчен кредит е налице винаги по отношение на всяка доставка, за която са налице условията на чл.68. ал.1 и чл.69 от ЗДДС и липсват ограниченията на чл. 70 от ЗДДС, ако това право е упражнено съобразно реда на чл.71, ал.1 от ЗДДС.

Съгласно чл.68, ал.1, т.1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Когато стоките и услугите се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, същото има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът- регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави.

Ограниченията на правото на приспадане на данъчен кредит са регламентирани в чл.70, ал.1, т.1- т.6 от ЗДДС.

Във фактурите от А. ИНЖ Е. е вписан предмет на доставките: „маркетинг-набиране информация за фирми извършващи транспортна дейност“ и „консултантска услуга“.

В три от фактурите от АКТИВ ПРО Е. е вписан предмет на доставките „консултантски услуги“, в една - „консултантски и счетоводни услуги“, а в останалите фактури от този доставчик е посочен предмет на доставките „възнаграждение за намерени клиенти“, „възнаграждение по услуги за набиране на клиенти“ и „възнаграждение за намерени клиенти“.

Фактурите от С. ВЮ Е. са с предмет на доставките „комисионна за намерени клиенти“.

Фактурите от Л. Б. Е. са с предмет на доставката „възнаграждение за намерени клиенти“.

А. ИНЖ Е., АКТИВ ПРО Е., С. ВЮ Е. и Л. Б. Е. са представили по електронен път заверени копия от документи.

Доставчиците и ревизираното лице са представили копия от фактурите, заедно с договори, доказателства за плащане и писмени обяснения.

Както ревизираното лице, така и доставчиците: А. ИНЖ Е., АКТИВ ПРО Е., С. ВЮ Е. и Л. Б. Е. не са представили доказателства, удостоверяващи приемането на възложените с договорите дейности. Не са представени приемо-предавателни, констативни протоколи или други документи, удостоверяващи предаването на възложителя на резултатите от изпълнението.

В писмени обяснения с вх. №Д. 263/20.02.2018 г. управителят на ревизираното лице - Н. М. представя данни за намерени клиенти от АКТИВ ПРО Е.. В писмените обяснения на С. ВЮ Е. се представят данни за физически лица, извършили конкретната услуга. В писмените обяснения на Л. Б. Е. се представят данни за лица, назначени на трудови договори на длъжности „технически изпълнител“ и „служител рекламна агенция“, които са осъществили фактурираните услуги.

В случая се констатира, че получаването на услугите по фактурите не се оспорва от страна на ревизиращите органи. Следва да се отбележи, че ревизионното производство е извършено в периода м. 11/2017 г. до м. 06/2018 г., а се касае за услуги извършени през 2012 г. и 2013 г. и отнасящи се до осъществено посредничество при намиране на клиенти и консултантски услуги. При тези обстоятелства е възможно както част от документацията да не е съхранена, така и да са налице неточности при представяне на информацията, като и някои от клиентите вече да не съществуват като търговски субекти. Тези обстоятелства не могат, обаче да се тълкуват в

посока, която да лишава от право на ползване на данъчен кредит лица, които са били техни клиенти. Установено е и не се спори, че фактурите са издадени и осчетоводени и тяхната стойност е заплатена от жалбоподателя. Посочената в РД неизрядна документация от доставчиците не може да обоснове само на това основание отказ на данъчен кредит за получателя. В случая не са налице данни, като и твърдения за наличие на поведение, целящо измама и отклонение от облагане от страна на ревизиращото дружество.

Фактурите издадени от М. Е. са с предмет на доставката „комисионна за намерени клиенти“ /пет броя/, „СМР“, „СМР по спецификация“, „ремонт и диагностика на дизелов двигател СА 5508 РК“, „ремонт полуремарке с номер С 2636 ЕН /дискове накладки, амортизьори - 4 бр./, „пребойдисване на Бус с номер СА 5212 АТ“.

Към фактурите с предмет „комисионна за намерени клиенти“ са представени пет договора /от 01.02.2012 г, от 01.11.2012 г., от 05.02.2013 г. и от 05.02.2014 г./ с предмет: оказване на съдействие на възложителя при намиране на клиенти във връзка с неговата основна дейност. Според чл. 2.2. от договора, възнаграждението се определя „в размер на 10% от осигурените договори и клиенти, независимо от сроковете по изпълнение на търговските договори на Възложителя“. Заплащането се извършва по банков път или в брой, при издаване на фактура от изпълнителя.

В представените писмени обяснения вх. № Д. 263/20.02.2018 г., подписани от Н. М. - управител на ревизираното лице, е посочено, че за периода от 2012 до 2013 г. МБН ТРАНС О. има сключени договори с М. Е. за намиране на клиенти срещу възнаграждение, изчислено на базата на оборота на осъществените сделки между МБН ТРАНС О. и предоставените от М. Е. клиенти. По предоставена периодично информация от страна на МБН ТРАНС О. са отчетени обороти и съставени протоколи, на базата на които са калкулирани възнагражденията, посочени в клаузите на съответните договори. Получени са фактури, платени в брой.

В констативната част на РД са описани три протокола за намерени клиенти, представени от ревизираното лице:

Протокол от 03.12.2012 г. към договор от 01.02.2012 г. по фактура 66/03.12.2012год. В документа са посочени клиенти Д. И. О. и МИС Д. О..

Протокол от 20.12.2012 год. към договор от 05.12.2013 год. и договор от 05.02.2014 г. по фактура № 693/03.12.2014 г. и № 804/17.07.2014 г. В документа са посочени 6 броя клиенти.

Протокол от 23.12.2012 г. към договор от 01.11.2012 г. и договор от 05.02.2013г. по фактура № 163/22.11.2013 г. и 338/26.04.2014 г. В документа са посочени 6 броя клиенти.

В писмените обяснения от М. Е. се твърди, че всички доставки към ревизираното лице са извършени със собствен кадрови потенциал - чрез назначените на трудови договори лица, като не са използвани подизпълнители. При проверка в информационната система на НАП ревизиращите са констатирани, че М. Е. е подало уведомления по чл. 62 от КТ за лица, назначени на трудови договори.

В трите фактури, които М. Е. е издало на ревизираното лице за ремонт и

преобядисване на МПС са посочени регистрационни номера на превозни средства, собственост на ревизираното лице.

През 2013 г. и 2014 г. М. Е. е изпълнител по договори за извършване на ремонтни дейности на офис помещения на МБН ТРАНС Е. на адрес: [населено място] [улица]. Услугите са калкулирани на крайна стойност от вложени материали труд и използван инструментариум. Издадените документи са представени.

В случая не се оспорва получаването от страна на дружеството жалбоподател на доставки с предмет, посочен във фактурите. От самия доставчик са представени исканите документи, като същият потвърждава търговски взаимоотношения с МБН ТРАНС О., както и че е изпълнил доставките по фактурите. Установено е, че доставчика разполага с назначени лица по трудово правоотношение, които са осъществили изпълнението. Евентуални разминавания в документацията или непълнота на същата е възможно да се дължат на обстоятелството, че процесните услуги се отнасят за периоди 2012 г., 2013 г. и 2014 г., а проверката е направена през 2017 г., но от това не следва да произтекат вреди за жалбоподателя, доколкото извън негов контрол е начина на съхраняване и предоставяне на информация от третите лица, негови доставчици. Сред основанията за ползване на право на данъчен кредит няма изискване за спазване на строги правила на търговска кореспонденция. Неизрядното водене на документация от доставчика не може да обоснове само на това основание отказ на данъчен кредит за получателя.

Фактурите, издадени от В. Е. са с предмет на доставката „годишно счетоводно приключване“, „рекламна услуга“ и „консултантска услуга“.

Към фактурите с предмет „годишно счетоводно приключване“ и „консултантска услуга“ са приложени договори от 03.01.2012 г. и 07.01.2012 г., с които МБН ТРАНС О. възлага на В. Е. да извърши счетоводно приключване за 2012 г. и текущи счетоводни, данъчни и финансови консултации в периода от 01.01.2013 г. до 31.12.2013 г.

Договорът от 07.01.2013 г. е с определена цена за текущи счетоводни, данъчни и финансови консултации за периода 01.01.2013 г. - 31.12.2013 г., като е определена цена 5 300,00 лв. без ДДС. Ревизиращите са отбелязали, че във връзка с този договор е издадена е фактура №0... 320/11.04.2013 г., преди приключване на финансовата година и за цялата стойност, определена в договора. Посоченото само по себе си не обосновава извод за липса на доставка, тъй като условията на плащане се преценяват между страните и по никакъв начин не е пречка за изпълнението на договор предварителното плащане на договорената цена.

От В. Е. са подадени уведомления по чл. 62 от КТ за назначени на трудови договори лица на длъжности: „оперативен счетоводител“, „отчетник водещ документи за оценки“ и „оператор копирна техника“.

Независимо от факта, че В. Е. е разполагало с лица, назначени на длъжност „оперативен счетоводител“, ревизиращите са приели, че това дружество не е извършило доставки по „годишно счетоводно приключване за 2012 г.“ и „данъчни и финансови консултации за 2013 г.“ В подкрепа на този извод са посочили, че публикуваният финансов отчет на МБН ТРАНС О. е изготвен от лицето В. И. П. и носи нейният подпис. В. И. П. не е свързана по никакъв

начин с В. Е.. В писмените обяснения на управителя на МБН ТРАНС О., представени в хода на ревизията с вх. №Д. 263/20.02.2018 г. изрично се заявява, че В. И. П. е водила счетоводството на дружеството в периода 2010 - 31.03.2013 г. Също така, МБН ТРАНС О. е сключило и трудов договор №017/16.07.2012 г. с лицето Ц. Д. К., на длъжност „главен счетоводител“. При така посочените данни, след като МБН ТРАНС О. притежава необходимият кадрови потенциал със съответната квалификация, от органите по приходи е прието, че липсва логично обяснение за възлагане на счетоводни дейности на трето лице - В. Е.. Тези изводи на ревизиращият екип са необосновани. Не съществуват правила, които да забраняват ползването на счетоводни услуги от страна на външни лица – доставчици, независимо от наличието на назначени на длъжност „счетоводител“ лица по трудово правоотношение. Начинът на организация на работа е изцяло във властта и функциите на управителя на юридическото лице.

Към фактурата от В. Е. с предмет „рекламна услуга“ е представен договор за изработка от 27.12.2012 г. - за изработка и дизайн на 5 000 бр. флаери по проект и с материали на изпълнителя, като е определена и цена - 4 900,00 лв. без ДДС.

От страна на ревизираното дружество е представен приемо-предавателен протокол за приети 5 000 бр. флаери от Л. А., представител на В. Е..

Получаването на услугата от страна на ревизираното лице не се оспорва. Налице са данни за осчетоводяване на фактурите и осъществено разплащане между лицата. Договорът и фактурите касаят период 2012 г., а ревизионното производство се провежда през периода м.11/2017 г. – м. 06/2018 г. Предметът на услугата „изработка на флаери“ съвсем логично не може да бъде съхранен за времето между изпълнението на доставката и извършената проверка. Също така и съхраняването на данни относно реализацията ѝ от доставчика е възможно да не е стриктно и да е повлияно от времето, както и да са настъпили промени в дейността на дружеството. Тези обстоятелства, обаче не могат да се вменят във вина на получателя по доставката, какъвто е МБН ТРАНС О. и да са основание на лицето да не бъде признато право на ползване на данъчен кредит.

Фактурите, издадени от Б. СОФТ Е. са с предмет на доставката: „дизайн, предпечат и печат на рекламни материали“ и „канцеларски материали“.

Представен е договор от 27.04.2013 г. с предмет изработка и дизайн на 7 000 бр. флаери по проект и с материали на изпълнителя. Уговорена е цена на услугата 9 970,00лв. без ДДС.

Ревизираното лице е представило приемо-предавателен протокол от 27.05.2013 г. за предаване на 7 000 бр. флаери.

В писмените обяснения на Б. СОФТ Е. се твърди, че доставката е извършена от управителя, а цената е формирана на база действащите цени през 2013 г. Като доказателство за предходни доставки са представени две фактури, издадени от С. 92 Е. с ЕИК[ЕИК] с получател Б. СОФТ Е. с предмет на доставките хартия, химикали, тонер, телбод, джобове А4, тиксо, чаша за химикали.

В писмените обяснения на ревизираното лице, представени с вх. №Д. 263/20.02.2018 г. се заявява, че в цената на доставката е включено дизайн,

предпечатна подготовка, материали и отпечатване. Твърди се, че стоките са доставени на място в офиса на МБН ТРАНС О. с протокол на 27.05.2013 г.

Във фактура №227/24.09.2013 г. е вписан предмет на доставката „канцеларски материали и консумативи“, без да се сочат данни за вида и количество на канцеларските материали и единични цени.

Видно от предмета на доставка по фактурите, същият представлява движими вещи с характер на консумативи, които са използвани в кратък период след момента на доставка, поради което и не може да бъде наличен. Също така не се изискват специфични условия за съхранение и транспорт. Доставчикът потвърждава изпълнението на доставката. Обстоятелството, че не са налице детайлни данни за начина на транспортиране не може да бъде основание за отказ на право на данъчен кредит. Флаерите, макар и много на брой не представляват съществен обем и би могло да бъдат пренесени с личен транспорт, който да не е фактуриран в цената. Неизрядното водене на документация от доставчика не може да обоснове само на това основание отказ на данъчен кредит за получателя. В случая не са налице данни, както и твърдения за наличие на поведение, целящо измама и отклонение от облагане от страна на ревизиращото дружество.

Фактурите, издадени от Н. Т. Е. са с предмет на доставката „рекламна услуга“. Към тези фактури са представени три договора с различни дати, съответно: 25.01.2017 г., 25.02.2017 г. и 25.04.2017 г. между МБН ТРАНС О. (възложител) и Н. Т. Е. (изпълнител). Договорите са с предмет „наем на вишка и монтаж на двустранен билборд“.

В писмените обяснения на Н. Т. Е. се твърди, че съоръжението е предоставено от В. ТЕХ Е. с ЕИК[ЕИК]. Като доказателство се представя ф-ра №[ЕГН]/28.02.2017 г., издадена от В. ТЕХ Е. и с получател БРОКЕР КОНСУЛТ И. О. с ЕИК[ЕИК], с предмет на доставката наем на вишка и билборд.

В случая не се оспорва получаването на услугата. Също така не може да се изисква да са налични следи за изпълнението ѝ, доколкото се касае за преместваеми обекти, които се ползват като носители на информация с рекламен характер, но същата присъства за определено време върху конкретния носител (билборд), след което се заменя с друга. Установено е, че лицето, за което се твърди, че е предоставило вишка и билборд на доставчика на МБН ТРАНС О. е разполагало с такива. Непредставянето на изрядна или пълна документация от негова страна не може да бъде основание за непризнаването на право на данъчен кредит на жалбоподателя. В случая не са налице данни, като и твърдения за наличие на поведение, целящо измама и отклонение от облагане от страна на ревизиращото дружество.

Относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от БМ Т. 2011 Е.:

Фактурите, издадени от БМ Т. 2011 Е. са с предмет на доставката „по договор“, като към тях са приложени договори от 29.12.2011 г., 25.04.2012 г. и 10.05.2012 г., подписани между МБН ТРАНС О. (възложител) и БМ Т. 2011 Е. (изпълнител). Договорите са с предмет: „дизайн и изработка на 5000 бр. цветни картонени табели и облепяне на витрини с фолио, дизайн и изработка на 3 000 бр. цветни картонени табели и облепяне на витрини с фолио и

дизайн и изработка на 4000 бр. флаери.

В случая също от предмета на доставка по фактурите е видно, че същият представлява вещи с характер на консумативи, които са използвани в кратък период след момента на доставка. Доставката е осъществена през 2012 г., което обуславя наличие на непълнота в представените данни, предвид обстоятелството, че ревизията се провежда през 2017 г. и 2018 г. Също така не се изискват специфични условия за съхранение и транспорт. Доставчикът потвърждава изпълнението на доставката. Обстоятелството, че не са налице детайлни данни за начина на изработка не може да бъде основание за отказ на право на данъчен кредит. Неизрядното водене на документация от доставчика не може да обоснове само на това основание отказ на данъчен кредит за получателя. Не са налице данни, като и твърдения за наличие на поведение, целящо измама и отклонение от облагане от страна на ревизиращото дружество.

Ревизираното лице е представило копия от фактурите и приемо - предавателни протоколи.

Относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от Ф. ТЕХ Е. и Д. С. БГ Е.:

Фактурите, издадени от Ф. ТЕХ Е. са с предмет на доставката „ремонт на ремарке с номер С2636ЕМ“ и „ремонт на И. с номер СА5508РК“, а фактурата, издадена от Д. С. БГ Е. е с предмет на доставката различни видове авточасти и смазочни материали. Ревизираното лице в писмени обяснения по отношение на доставките от Ф. ТЕХ Е. и Д. С. БГ Е. разяснява, че тези дружества са ремонтирали притежаваните от МБН ТРАНС О. превозни средства.

Видно от предмета на доставка, касае за услуги по текуща поправка на автомобили, ползвани в дейността на жалбоподателя. Услугите се отнасят за период 2012 г., като отдалечеността във времето обяснява липсата на детайлни данни относно осъществяването на конкретната услуга. Предвид дългия период между доставката и проверката във връзка с процесното ревизионно производство не може да се очаква и наличието при доставчика на материали и инструменти, които да обезпечават изпълнението на услугата. Не се оспорва, че автомобилите на ревизираното дружество са били ремонтирани и поддържани. Също така не са налице данни, като и твърдения за наличие на поведение, целящо измама и отклонение от облагане от страна на ревизиращото дружество.

Относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от И. Е.:

Във фактурите, издадени от И. Е. е вписан предмет на доставката „по договор“. Представени са три договора за доставка и монтаж на офис мебели от 01.06.2012 г., от 10.07.2012 г. и от 01.08.2012 г., подписани между МБН ТРАНС О. /възложител/ и И. Е. /изпълнител/. Договорите са с предмет доставка и монтаж на мебели по предварителна заявка от възложителя. В чл. 2.2 на договорите е посочена цената на доставката, като е уточнено, че плащането се извършва след издаване на фактура и двустранно подписан приемо-предавателен протокол.

Към договорите са приложени заявки с описани различни видове мебели:

бюра, маса, офис столове и шкафчета, етажерки и столове.

В случая не се оспорва, че стоки от вида на посочените (бюра, маса, офис столове и шкафчета, етажерки и столове) са били доставени на МБН ТРАНС О.. Самата доставка, в периода 2012 г. и отдалечеността във времето от 2017 г. и 2018 г. предполага липсата на детайлни данни относно изпълнението. При тези данни е логично доставчика да не бъде намерен, като е възможно дейността да е преустановена или да не е в същия обем, т.е не изисква същия ресурс. Тези обстоятелства не могат, обаче да се тълкуват в посока, която да лишава от право на ползване на данъчен кредит лица, които са били техни клиенти. Установено е и не се спори, че фактурите са издадени и осчетоводени и тяхната стойност е заплатена от жалбоподателя. Също така, не са налице данни, като и твърдения за наличие на поведение, целящо измама и отклонение от облагане от страна на ревизиращото дружество.

За упражняване на правото на данъчен кредит е необходимо данъчно задълженото лице и доставчика му да бъдат регистрирани по ЗДДС и да притежава данъчен документ, в който данъкът да бъде посочен на отделен ред. В настоящия случай са издадени редовни, съобразно изискванията на Закона за счетоводството и чл. 114 и 115 ЗДДС фактури и документи. Първичните счетоводни документи са обективирани в установената, както от общия, така и от специалния закон форма и съдържат изискваната от тях информация за всяка конкретна стопанска операция. Данъчната основа и дължимият косвен данък са разплатени между съконтрагентите. Всички процесни доставки на услуги и стоки от А. Инж Е., Актив Про Е., С. Вю Е., Л. билд Е., М. Е., В. Е., Н. трейд Е., Б. Софт Е., Ф. Тех Е., Д. С. Бг Е., БМ Т. Е., и И. Е. са използвани за осъществяване на дейността на жалбоподателя. Спорните фактури са отразени в счетоводството на жалбоподателя съгласно изискванията на закона, като са водени съответните синтетични и аналитични регистри. Съгласно заключението на ССЕ всички процесни фактури, издадени от посочените лица са включени в съответните дневници за продажбите по ЗДДС на всеки от доставчиците, което сочи, че изискването на чл. 86, ал.1, т.3 е изпълнено, а данъкът е включен при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка – декларация за същия, т.е. спазено е изискването и на чл. 86, ал.1, т.2 ЗДДС.

Съвкупната преценка на данните по делото, кореспонденцията между предмета на фактурите и представените договори и протоколи, фактът на използването на предмета на доставките, редовно воденото счетоводство на ревизираното лице, отчитането на приходите във връзка с последващата реализация, обуславят извод за реалност на доставките. Обстоятелството, че доставчиците не са представили изисканите им документи в цялост и че няма данни за счетоводната им отчетност, за придобиване на стоките и за кадрови ресурс, не може да бъде вменено в тежест на получателя по доставките и да обуслови отказ от правото на данъчен кредит на ревизираното лице.

СЕС многократно е посочвал в свои решения /Решение по съединени дела С-80/11 и С-142/11/, че правото на приспадане е неразделна част от механизма на ДДС и по принцип не може да бъде ограничавано, поради това че издателят на фактурата за тези услуги или някой от неговите доставчици са извършили нарушения, без да доказва въз основа на обективни данни, че

въпросното данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател на фактурата или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки. В конкретния случай не се сочат обективни данни за наличие на недобросъвестност от страна на ревизираното дружество, поради което незаконосъобразно е отказано правото на данъчен кредит, като отказът е мотивиран единствено с обстоятелства, свързани с твърдени незаконосъобразни действия на предходните доставчици по веригата, както и липса на фактическа възможност на доставчиците да извършат услугите поради липсата на кадрова обезпеченост.

С Решение на Съда на Европейския съюз от 13.02.2014г. по дело С-18/13 е прието, че Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска данъчнозадължено лице да извърши приспадане на данъка върху добавената стойност, начислен в издадените от доставчик фактури, когато, въпреки че услугата е била доставена, се установява, че тя не е била действително извършена от този доставчик или от негов подизпълнител, по-специално тъй като последните не са разполагали с необходимите персонал, материали и активи, разходите за тяхната услуга не са били оправдани в счетоводната им документация или се е оказало, че някои документи не са били подписани от посочените в тях като доставчици лица, стига да са изпълнени следните две условия - посочените обстоятелства да сочат за наличието на измама и въз основа на обективните данни, представени от органите по приходите да се установява, че данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане е част от тази измама.

Указанията в решенията на Съда на Европейския съюз са ясни и конкретни. Правото на данъчен кредит е налице, когато една услуга е извършена и една материална вещь е прехвърлена от определено данъчно задължено лице, което е овластило друг данъчно регистриран субект да се разпорежда фактически с нея като собственик. В посоченото решение на Съда на Европейския съюз отново се препраща към предишни указания на Съда за това, че данъчната администрация не може по принцип да изисква от данъчнозадълженото лице, което иска да упражни правото на приспадане на ДДС да провери, че издателят на фактурата за стоките и услугите, във връзка с които се иска упражняване на това право, има качеството на данъчнозадължено лице, разполагал е със стоките, предмет на доставката, бил е в състояние да ги достави и е изпълнил задълженията си за деклариране и за внасяне на ДДС, за да се увери, че доставчиците нагоре по веригата не са извършили нарушения или измама, или пък да разполага със съответни документи в това отношение. Споделят се от съда изложените в жалбата възражения, че в настоящия случай не е доказано от органите по приходите наличието на симулация по издадените фактури, била тя абсолютна или относителна.

В решенията си по дела С-285/11 г., М. и D. и С-643/11 Съдът акцентира върху принципната недопустимост данъчната администрация да изисква от данъчнозадълженото лице, което иска да упражни правото на приспадане на

ДДС, да провери, че издателят на фактурата за стоките и услугите, във връзка с които се иска упражняване на това право, има качеството на данъчнозадължено лице, разполагал е със стоките, предмет на доставката, бил е в състояние да ги достави и е изпълнил задълженията си за деклариране и за внасяне на ДДС, за да се увери, че доставчиците нагоре по веригата не са извършили нарушения или измама, или пък да разполага със съответни документи в това отношение. Съдът на Европейския съюз е последователен в разбирането си, че за да се откаже признаване на правото на приспадане е необходимо от обективните данни, предоставени от органите по приходите, да се установява, че данъчно задълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от измама, извършена от издателите на фактурите или от друг стопански субект по веригата на доставки. При условие, че отношенията между страните са уредени със съответните договори, че е документирано фактическото предаване на стоките/резултатът от услугите, който е приет от жалбоподателя, и последният ги е използвал за извършването на последващи облагаеми доставки, то настоящият съдебен състав намира за необоснован изводът, че не са извършени доставки на фактурираните стоки и услуги. С оглед на това остава недоказано твърдението на органите по приходите, че фактурите не документират реално извършени доставки. Ангажираните в хода на ревизионното и съдебното производство доказателства не сочат към извод за участие на получателя в данъчна измама или към субективна цел за злоупотреба /в този смисъл Решение № 14576 от 29.11.2017 г. по адм. д. № 2295/2017 Г., I отд. на ВАС/.

По изложените съображения съдът намира РА за незаконосъобразен и необоснован в частта, касаеща отказано право на данъчен кредит по фактури, издадени от А. Инж Е., Актив Про Е., С. Вю Е., Л. билд Е., М. Е., В. Е., Н. трейд Е., Б. Софт Е., Ф. Тех Е., Д. С. Бг Е., БМ Т. Е., и И. Е..

С обжалвания ревизионен акт е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 57 399,27 лв., ведно с лихви в размер на 40 551.72 лева, по фактури, издадени от М. М.-2007 Е., К.-ДХ Е., А. ИНЖ Е., АКТИВ ПРО Е., С. ВЮ Е., Л. Б. Е., М. Е., В. Е., Н. Т. Е., Б. СОФТ Е., Ф. ТЕХ Е., Д. С. БГ Е., БМ Т. 2011 Е. и И. Е.. На основание изложеното в настоящото решение РА е законосъобразен в частта относно отказано право на данъчен кредит по фактурите, издадени от М. М.-2007 Е., К.-ДХ Е., общо в размер на 3282,60 лева и лихви в размер на 670,19 лева за данъчните период м. 07.2015 г. и м. 08.2015 г. В останалата обжалвана част РА е незаконосъобразен и следва да се отмени в частта относно отказано право на данъчен кредит в размер на 54 116,67 лева и лихви в размер на 39 881,53 лева.

При този изход на делото и предвид своевременно направеното от жалбоподателя искане, на последния следва да се присъдят направените по делото разноски, с оглед уважената част от жалбата. Представени са доказателства за заплатен депозит за съдебносчетоводна експертиза в размер на 1000 лева, държавна такса в размер на 50 лева и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 3550 лева. Съобразно изхода на делото на жалбоподателя се следват разноски в размер на 4 414,37 лева. На ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, съгласно

чл. 8, ал.1, т.2 от Наредба № 1/09/07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 576,77 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р- 22221417007635-091-001/14.08.2018 г., издаден от Е. М. С. - орган, възложил ревизията и Х. Н. А. - ръководител на ревизията, при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С., потвърден с Решение № 208/04.02.2019 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” - С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, в частта, относно отказано право на данъчен кредит общо в размер на 54 116,67 лева и лихви в размер на 39 881,53 лева, по фактури, издадени от А. ИНЖ Е. с ЕИК[ЕИК], АКТИВ ПРО Е. с ЕИК[ЕИК], С. ВЮ Е. с ЕИК[ЕИК], Л. Б. Е. с ЕИК[ЕИК], М. Е. с ЕИК[ЕИК], В. Е. с ЕИК[ЕИК], Н. Т. Е. с ЕИК[ЕИК], Б. СОФТ Е. с ЕИК[ЕИК], Ф. ТЕХ Е. с ЕИК[ЕИК], Д. С. БГ Е. с ЕИК[ЕИК], БМ Т. 2011 Е. с ЕИК[ЕИК] и И. Е. с ЕИК[ЕИК].

ОТХВЪРЛЯ жалбата на МБН ТРАНС О., ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р- 22221417007635-091-001/14.08.2018 г., издаден от Е. М. С. - орган, възложил ревизията и Х. Н. А. - ръководител на ревизията, при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – С., потвърден с Решение № 208/04.02.2019 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” - С. при Централно управление на Националната агенция за приходите в останалата част.

ОСЪЖДА Директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” - С. при Централно управление на Националната агенция за приходите да заплати на МБН ТРАНС О., ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], представлявано от Н. Н. М., в качеството на управител, сумата от 4 414,37 лева (четири хиляди четиристотин и четиринадесет лева и 37 стотинки), представляваща направени по делото разноски.

ОСЪЖДА МБН ТРАНС О., ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], представлявано от Н. Н. М., в качеството на управител да заплати на Директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” - С. при Централно управление на Националната агенция за приходите сума в размер на 576,77 лева (петстотин седемдесет и шест лева и 77 стотинки), юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

Съдия:

